

Privé Domein 145: Ongenadig - een krans van zwartgalligheid met een bedje van humor.

AARON VAN ERP SCHILDERT EN TEKENT NOOIT VROUWEN.

In het boek over Aaron van Erp dat ik gemaakt heb voor het Museum den Haag in 2007 heb ik veel aspecten besproken die in de tekeningen en schilderijen van Aaron van Erp aan de orde komen. Er zijn inmiddels zes boeken/catalogi over Aaron van Erp verschenen. Het zevende boek dat wordt uitgegeven door Jeroen Dijkstra galerie gaat over de tekeningen die Aaron van Erp in de loop van zijn carrière heeft gemaakt. Opnieuw bekijk ik naar zijn tekeningen om te zien wat ik toen niet zag en wat er veranderd is. Iedere keer blijkt dat je ogen alleen niet betrouwbaar zijn. Je bent afhankelijk als kijker van het moment wanneer je kijkt, van je stemming, de tijdgeest en je kennis van de kunstgeschiedenis. Ik heb de mappen waarin alle tekeningen van Aaron zijn opgeslagen opnieuw onderzocht. En plotseling viel me op wat me nooit eerder was opgevallen en blijkbaar ook anderen niet omdat er nooit melding van is gemaakt. In geen enkele tekening wordt een vrouw getekend, trouwens ook op zijn schilderijen zijn geen vrouwen te zien, uitgezonderd dan in 1998 als Aaron zijn moeder mistroostig aan het bed schildert waarin vier kinderen liggen met enorme grote hoofden. De moeder heeft ook een groot hoofd. Blijkbaar was ze juist aan het stofzuigen. Haar lange jurk verradt dat ze vrouw is, maar dat is dan ook alles. Ze heeft geen borsten. Het is in mijn ogen Aarons mooiste inlevende vroege schilderij.

Zonder titel, 125x108, 1998

Dode vrouw met speklap, 125x250, 2002

In 2002 schildert Aaron een naakte dode vrouw met grote tieten in een bos en in 2008 zien we enkele schimmige vrouwen in het schilderij 'Naar de dood van Sardanapulus van Delacroix'. En dan hebben we het wel zowat gehad.

De wereld van Aaron van Erp is een mannenwereld.

Waarom Aaron van Erp alleen mannen tekent en schildert is een moeilijk te beantwoorden vraag. Het zou kunnen liggen aan het feit dat we in een patriarchale maatschappij leven waarin het concurrentiebeginsel in al zijn facetten de boventoon voert en dat mannen daarbij zijn komen bovendrijven.

Hoe dan ook in de wereld van Aaron van Erp zijn het vooral de macho's, vechtersbazen, ruziezoekers die zichzelf en andere mannen het leven onmogelijk maken. Deze mannen verwoesten zichzelf en de natuur.

Vroegste ervaringen.

Ervaringen uit de kindertijd zijn meestal van blijvende invloed op het leven van een kind. Ik kan het zelf beamen. (1)

De ouders van Aaron zijn al vroeg gescheiden. Je weet nooit precies wat dit met een kind doet – een kind zal altijd proberen de ouders bij elkaar te houden en kan en wil niet kiezen tussen beide ouders – maar in de veel gevallen voelt een kind zich verlaten en wringt zich dit verlaten onbewust naar buiten.

Tijdens een telefoongesprek met Aaron vertelde hij dat hij nooit vrouwen tekent en schildert omdat hij 'Hoekige Mannen' prefereert weer te geven. Ja, inderdaad, mannen zijn uiterlijk al hoekig, hebben scherpere lijnen, kennen geen zachte overgangen, mannen zijn meer rechtdoor stromende kanalen, de vrouw is zachter van overgangen, meandert meer. Maar dat is niet het hele verhaal natuurlijk, het is voer voor psychologen.

Aarons wereld is als een virus dat komt aanwaaien uit onverwachte hoek.

Wat in al zijn tekeningen ook opvalt is dat zijn figuren, of het nu mannen zijn of voorwerpen of dingen uit de natuur, dat ze allemaal min of meer uit het niets komen aangewaaid. *Er is geen echt voorplan, midden plan en achterplan.* Er is nergens een houvast. Hoe dit te duiden ?

Het lijkt alsof zijn figuren opdoemen uit de zwangere atmosfeer die tot leven komen in deze wereld door gedachtenspinsels en werkwijzen van mannen. Mensen – mannen - die gedachten, zonder het bewust te zijn, de ether insturen, die gecaramboleerd terug flitsen als een snelle film. Daarvoor moeten we nu (*het coronavirus staat niet op zichzelf*) de rekening betalen.

De vleeskoerier, pakpapier, 87x115, 2019

Rustende arbeider in het vleesparkdistrict, 115x87, 2019

Mij vallen vooral de vlees consumerende mensen op. Half blote mannen, schamel gekleed met haken waaraan vleesstukken met botten zitten: *Ingegraven man met feesthoedje op de vleesplantage; Rustende arbeider in het vleesparkdistrict; Vleeskoerier; Hondenvangers in vleesmoeras; Homo-erotische fantasie uit het slachthuis; Prijsonderhandeling in Carniceria Tropical; De genezende werking van vlees; Bende vleesrovers; Slagers delen de beste slachtgeheimen; Grondtest in het openluchtslachthuis; óf Twee mannen slachten een onzichtbaar varken – deze laatste is wel het toppunt van doorgeslagen verlangen.*

Betekenen deze tekeningen een aanval op de vleesindustrie en de hele vervuiling (*voor 1 kg vlees is 15.500 liter water nodig*) die deze industrie oplevert? Misschien meer nog een belachelijk maken van de decadentie van de westerse mens die rücksichtloos zonder bekommering meedogenloos dieren fokt, die in een mum van tijd geslacht moeten worden óf is het juist de verheerlijking van het vleeseten dat op zijn laatste benen danst. Aaron is zelf een verwoed vleeseter en bovendien woonde hij in 2019 in Paraguay waar vleeseten een nationale sport is. Ironie, spot en vermaak om het *'menselijke tekort'* spelen tegelijkertijd door zijn hoofd.

Twee mannen slachten een onzichtbaar varken, 2018 Slagers delen de beste slachtgeheimen met het nationale symbool de Lapacho boom, tek. 87x115 en 115x87, 2019

Mobiele telefoons, duistere helmen, de Lapachoboom en zijn bloesem, filosofen, deathmetal muzikanten, Jihadisten en identairen zijn nieuw in zijn tekeningen.

Nieuwe ingrediënten in de tekeningen zijn de niet meer weg te denken, ons leven dominerende mobiele telefoons en regelmatig gehelmde mannen. Verwijzen deze duistere figuren naar verboden motorclubs en neonazi-clubleden?

NRC do 28mrt 'Neonazi-club geleid vanuit Nederland **'Identitair'** sneuvelt voor de poorten van Europa

Zouden de vleesconsumptie en de Identitaire beweging iets met elkaar gemeen kunnen hebben?

Wikipedia omschrijft de 'Identitaire Beweging' als volgt: 'De Identitaire Beweging is een pan-Europese extreemrechtse beweging die pleit voor het behoud van de nationale identiteit en een terugkeer naar 'traditionele waarden' van de westerse wereld zoals de vooroorlogse christelijke leer en het klassieke gezin.

Alles wat vreemd is aan de eigen cultuur wordt gezien als een mogelijke ondergang van de westerse cultuur'. FVD van Thierry Baudet toont vanuit zijn uitspraken en opvattingen verwantschap met deze beweging.

De soeppan van Per Yngve Ohlin, 115x87

Jihadi Dirk en een vat chemisch afval in 't paradijs, 2018

Aaron, speelde zelf in een band, voelt zich verwant met de harde, snerpende geluiden van de deathmetalmuziek. Deze muziek verwondt de menselijke ziel, voorspelt de ondergang van onze beschaving; horror, dood, pijn, satanisme en bijtende kritiek op de samenleving. Per Ingve 'Dead' Ohlin (1969-1991), lid van de Noorse blackmetalband Mayhem, pleegt uiteindelijk zelfmoord door met een mes zijn polsen en keel door te snijden om zich daarna met een jachtgeweer door het hoofd te schieten. Je zou kunnen zeggen dat Aaron van Erp nieuwe mythen toevoegt aan bestaande en dat onze wereld daar niet buiten kan. Of zoals Yuval Noah Harari zegt: 'Maar het web van verhalen is alleen maar sterker geworden en heeft de geschiedenis voortgestuwd van de steentijd naar het siliciumtijdperk'.(2)

Volgens geruchten zou 'Euronumous' (1968), gitarist en bandleider van Mayhem delen van 'Dead' Ohlins hersenen opgegeten hebben en maakte hij kettingen met stukken van zijn schedel. Voordat hij die kettingen vervolgens via de post opstuurde naar andere blackmetalmuzikanten legde hij alles op foto's vast. (wikipedia) In 1993 werd Euronumous vermoord door collega Varg Vikernes.

Per Ingve 'Dead' Ohlin

Band MAYEM (Verminking)

Aarons interview met Klaus Stortebeker

Selfie van St. Sebastiaan

Klaus Stortebeker (1360-1401) Nikolaus Storzenbecher raakte als leider van een groep 'Vitalienbrüder-kapers' betrokken bij de oorlog tussen Denemarken en Zweden om de Denen te bevechten en de Zweedse hoofdstad Stockholm van proviand te voorzien. Na afloop van die oorlog ging de groep door als kapers van Hanzeschepen. Stortebeker kon in één teug een mok van 4 liter bier naar binnen gooien. Er gaan veel verhalen over zijn daden rond. Uiteindelijk werden hij en zijn mannen geëxecuteerd. Er staan verschillende beelden van hem in Hamburg, Verden an der Aller en Marienhaf. (wikipedia)

Het arsenaal aan gebeurtenissen uit verleden en heden bieden voor de tekeningen en schilderijen van Aaron van Erp de mogelijkheden het menselijk tekort aan de orde te stellen maar ook dat we onszelf niet zo serieus moeten nemen, met andere woorden: *'Wij mensen klungelen maar wat aan'*.

Bijna geen enkele tekening is helemaal uitgewerkt, alles is suggestief, het is alsof je in een horrorfilm zit, je weet niet van waar de ellende, de spot, de humor vandaan komen.

De tekeningen van Aaron van Erp zijn de weerslag van een soort virus, noem het in deze tijd 'Corona – een Krans om het menselijk handelen', veroorzaakt door onze buitensporige consumptiedrang; de schandelijke hoeveelheid aan productiedieren – dieren, kippen, varkens, runderen die in enkele maanden tijd slachtrijp moeten zijn om aan onze vraatzucht te voldoen. Volksverhuizingen van mensen die in hun tomeloze wellustige nieuwsgierigheid als ratten alles opvreten en vervuilen – het vervoer van goederen en diensten dwars door werelddelen – op hol geslagen *globalisatie* - zijn een ideaal klimaat voor *virussen* die zich naar hartenlust kunnen delen en vermenigvuldigen - je ziet ze niet met het blote oog, het is onze blinde vlek, de zon schijnt voluit, het lijkt alsof er niets aan de hand is. Het zijn de innerlijke vijanden van de kunstenaar, van de mens die met al zijn kennis geen greep krijgt op de werkelijkheid.

'Selfie van St. Sebastiaan' – Sebastiaan ooit beschermer van de pest zou je kunnen zien als de huidige mens die in zijn onmetelijke eigendunk wordt getroffen in zijn voortplantingsorgaan.

p.5

1. Henk Pijnenburg: Privé Domein 144, 126 – www.artpijneburg.nl
2. Yval Noah Harari: Homo Deus – Een kleine geschiedenis van de toekomst p.165-166), Thomas Rap 2017

Half september verschijnt een nieuw boek met tekeningen van Aaron van Erp bij Livingstone Gallery van Jeroen Dijkstra. Het boek verschijnt in een flexvorm: 29cm hoog en 25cm breed. Het boek telt 160 pagina's met ongeveer 100 of meer kleurenafbeeldingen. Auteursbijdragen zijn van: Kees Verbeek, Henk Pijnenburg, Tim van Laere, Jeroen Dijkstra en nog nader te bepalen auteurs. Het boek verschijnt bij Van Spijk uitgeverij: www.vanspijk.com

Naar aanleiding van de uitgave van het boek zijn nog tekeningen te koop bij www.livingstonegallery.nl
Jeroen Dijkstra Anna Paulownastraat 70 A/B Den Haag: tel. 070 3609428 – 0654711701 livingstone@livingstonegallery.nl

De tekeningen zijn 42x30cm Euro 750,00 + gesigneerd boek

Hieronder twee tekeningen:

42x30, 2018

42x30, 2018

Aaron van Erp wordt ook vertegenwoordigd door: www.timvanlaeregallery.com
in een soort kunstpaleis – durf ik te zeggen - in Antwerpen.